

[Chr. Christiansen.]

riminister interviewet af bladene, og det er særdeles forståeligt. Jeg har læst et sådant interview i „Berlingske Tidende“, og jeg vil gerne henlede den højtærede fiskeriministers opmærksomhed herpå. Journalisten spørger ministeren:

„Konger har valgsprog, ministre også — har De et? — Næ, faktisk ikke. — Hvis det skulle være, hvad ville det så uformuleret blive?“

Og hertil svarede ministeren:

„Tja, så måtte det vel være noget lignende som, at man skal tænke sig godt om, før man handler, men når man så endelig handler, skal man gøre det uden at blive forskrækket for den eventuelle omgående reaktion, der kan komme.“

Jeg vil udtale håbet om, at ministeren ville handle uden at blive altfor forskrækket, hvis der skulle komme eventuelle omgående reaktioner på grund af hans handling.

Jeg kan på mit partis vegne anbefale de tre lovforslag til en meget velvillig behandling i et udvalg, som jeg senere skal foreslå nedsat.

Damsgaard: Med den rivende udvikling, der i dette århundredes første halvdel har været indenfor fiskerierhvervet, er det ikke underligt, at de lovbestemmelser, der i 1931 blev udformet for fiskeriet, trænger til en revision. I de sidste 18 år er der da også årlig blevet vedtaget ændringer til fiskerilovene i form af midlertidige love; nye redskaber, fredningstider og mindstemål har oftest været årsager til ændringer. Alt dette er udtryk for den dygtighed og det storslåede initiativ, som danske fiskere i den sidste menneskealder og måske særlig i de sidste 10 år har udvist. Nye fangstmåder, nye fangstredskaber og anden og bedre behandling af fiskefangsten har ført fiskerierhvervet frem til dets store betydning og smukke placering i dag, men de lovbestemmelser, der skal forlige modstridende interesser blandt erhvervets udøvere, og som forresten også skal sikre, at fiskerne ikke med de stadig bedre og bedre redskaber fanger fisken, før den er vokset til, med andre ord ikke ødelægger fremtidige fangstmuligheder, kan nok trænge til en vis modernisering efter de forløbne 20 år. Det er det, der tilstræbes ved de tre foreliggende lovforslag, og jeg finder anledning til at udtale fra denne talerstol, at det er et meget dygtigt og grundigt arbejde, der er udført af den kommission, der har udarbejdet denne digre betænkning; dette store arbejde er foretaget af fiskerierorganisationernes ledende folk og embeds-

mænd fra fiskeriministeriet. Det resultat, der er kommet til, har været forelagt de lokale fiskerierorganisationer, inden forslagene kom til rigsdagen, og det er, finder jeg, et meget nødvendigt forarbejde, der her er gjort.

Siden lovforslagene blev forelagt her i rigsdagen den 4. oktober 1950, har først den tidligere fiskeriminister og senere den nuværende højtærede minister sammen med det af landstinget nedsatte udvalg gjort et meget stort arbejde for at forme de enkelte bestemmelser bedst muligt i tre lovforslag. Jeg mener, det er lykkedes, og vi kan sikkert ikke med fordel ændre noget væsentligt i de foreliggende lovforslag.

Når jeg ser således på lovforslagene, ville det være unaturligt på nuværende tidspunkt af behandlingen at gå i enkeltheder, og det vil jeg heller ikke gøre. Jeg vil dog gerne fremsætte nogle enkelte mere almindelige bemærkninger. Et af de alvorligste problemer for den fremtidige udvikling af fiskeriet er utvivlsomt overfiskning. Med de mere og mere effektive fangstredskaber og med det ikke altfor gunstige forhold imellem udgifter og indtægter er det fristende at tage „revl og krat“ med, og det sker desværre også altfor ofte, men det er en meget kortfristet og egoistisk politik, de pågældende fiskere fører.

Jeg tror afgjort, det bliver ved kvalitet, at danske fiskere skal hævde sig, og ikke ved, at man skraber stort og småt sammen og tager det indenbords. Dette med kvaliteten skal have for øje både på fangstpladserne, ved landingen, tilberedningen og saltningen, og skal de bestemmelser til op-hjælpning af kvaliteten, som rigsdagen sidst tog stilling til ved loven om kvalitetskontrol med fisk og fiskevarer, overholdes, må der påkaldes en ganske særlig ansvarsfølelse hos den enkelte fisker; han skal kontrollere sig selv, fiskerikontrollen kan ikke være alle steder og til de rette tider. Med hensyn til fiskerikontrollen, hvorom der bestemmes i lovforslaget om ferskvandsfiskeri kapitel 4, vil jeg gerne henstille til den højtærede minister at drage omsorg for, at man ikke efterhånden renser fiskerikontrollen og administrationen for folk med navigatøruddannelse. Jeg tvivler på fordelene ved en sådan udvikling.

Gennem tiderne har spørgsmålet om ålgårdsrettens ophævelse flere gange været fremdraget — jeg tror, at 5—6 ministre før den nuværende højtærede fiskeriminister har været stillet overfor problemet. De er alle veget tilbage for at angribe disse ret-tigheder, det gælder også den tidligere fiskeriminister, det ærede medlem hr. Chr. Christi-